

ЛІНА КОСТЕНКО

ЛІНА КОСТЕНКО

1. Дитинство Ліни Костенко
2. Короткий огляд життя письменниці
3. «Шістдесятник»
4. Нове століття
5. Діяльність Л. Костенко в наш час

2. ДИТИНСТВО ЛІНИ КОСТЕНКО

Народилась у родині вчителів.

У 1936 році родина перебралась із Ржищева до Києва, де майбутня поетеса закінчила середню школу.

Після закінчення середньої школи навчалася в Київському педагогічному інституті, а згодом — у Московському літературному інституті імені О. М. Горького, який закінчила в 1956 році.

Зміст

1. Короткий огляд життя письменниці

- Ліна Костенко - українська письменниця, поетеса. Народилась 19 березня 1930 року в містечку Ржищеві на Київщині в родині вчителів.

Зміст

**Ліна Васи́лівна
Косте́нко** – українська
письменниця-
шістдесятниця,
поетеса. Мати Оксани
Пахльовської. Лауреат
Шевченківської премії
(1987), Премії
Антоновичів (1989),
премії Петрарки (1994).

У радянські часи брала
активну участь у
дисидентському русі,
за що була надовго
виключена з
літературного процесу.

Авторка поетичних збірок «Над берегами вічної ріки» (1977), «Неповторність» (1980), «Сад нетанучих скульптур» (1987), роману у віршах «Маруся Чурай» (1979, Шевченківська премія 1987), поеми «Берестечко» (1999, 2010). 2010 року опублікувала перший прозовий роман «Записки українського самашедшого», що став одним з лідерів продажу серед українських книжок у 2011 році.

Почесний професор Києво-Могилянської академії, почесний доктор Львівського та Чернівецького університетів.

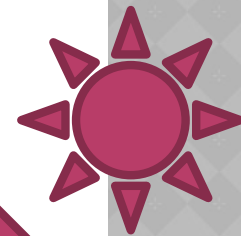

3. «ШІСТДЕСЯТНИК»

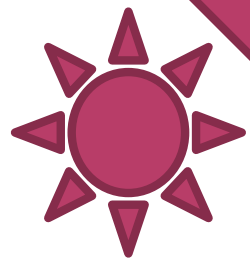
Зміст

Була однією з перших і найпримітніших у плеяді молодих українських поетів, що виступили на межі 1950–1960-х років. Період так званих «шістдесятників» створив новітні стилі в українській літературі, змусив творити щось нове, атипове, щось авангардне, але, як і завше, безжальне та максимально критичне щодо влади та тодішнього режиму.

Збірки її віршів «Проміння землі» (1957) та «Вітрила» (1958) викликали інтерес читача й критики, а збірка «Мандрівки серця» (1961) не лише закріпила успіх, а й засвідчила справжню творчу зрілість поетеси, поставила її ім'я поміж визначних майстрів української поезії.

На початку 1960-х брала участь у літературних вечорах київського Клубу творчої молоді. Починаючи з 1961, її піддавали критиці за «аполітичність», був знятий з плану знімання фільм за сценарієм Л. Костенко «Дорогою вітрів».

8 квітня 1963 р. на ідеологічній нараді секретар ЦК КПУ з ідеології А. Скаба заявив: «Формалістичні викрутаси зі словом неминуче призводять до викривлення і затемнення ідейно-художнього змісту твору. А що справа саме така, свідчать деякі твори молодих поетів М. Вінграновського, І. Драча, Л. Костенко». Це був сигнал до погрому покоління шістдесятників.

1963 — зняли з друку книжку віршів Л. Костенко «Зоряний інтеграл», книжку «Княжа гора» зняли з верстки.

У ці роки вірші
Л. Костенко
публікували
журнали в
Чехословаччин
і, газети в
Польщі, і лише
зрідка – в
Україні. Її
вірші ходили в
«самвидаві».

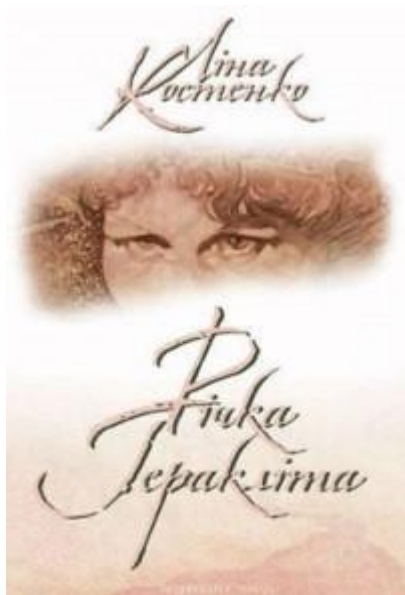

1965 – Л. Костенко підписала лист-протест проти арештів української інтелігенції. Була присутня на суді над М. Осадчим і М. Зваричевською у Львові. Під час суду над братами Горинями кинула їм квіти. Разом з І. Драчем звернулася до редакції журналу «Жовтень» (тепер «Дзвін») і до львівських письменників з пропозицією виступити на захист заарештованих. Письменники не зважилися на протест, але подали в суд клопотання з проханням передати на поруки Б. Гориня як наймолодшого з заарештованих. Усе це не вплинуло на перебіг судів, але мало величезне моральне значення.

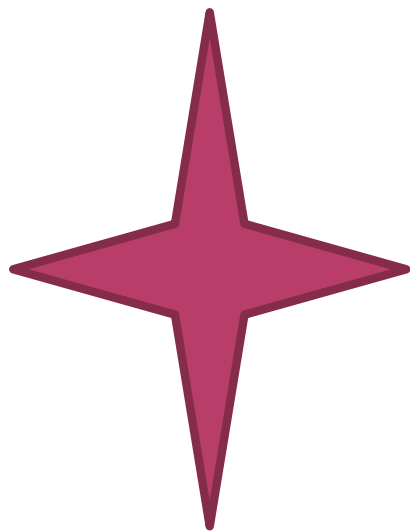
Травень 1966 – у Спільці письменників України, де таврували «націоналістичних відщепенців», частина молоді влаштувала овацію Л. Костенко, яка відстоювала свої позиції і захищала І. Світличного, О. Заливаху, М.Косіва і Б. Гориня.

1968 — написала листи на захист В. Чорновола у відповідь на наклеп на нього в газеті «Літературна Україна». Після цього ім'я Л.Костенко в радянській пресі довгі роки не згадувалося. Вона працювала «в шухляду».

1973 — потрапила до «чорних списків», складених секретарем ЦК КПУ з ідеології В.Маланчуком. Лише 1977 року, після відходу В. Маланчука, вийшла збірка віршів «Над берегами вічної ріки», а 1979-го, за спеціальною постановою Президії СПУ, — історичний роман у віршах «Маруся Чурай», що пролежав без руху 6 років. За нього поетеса 1987 року була удостоєна Державної премії УРСР імені Т.Г. Шевченка.

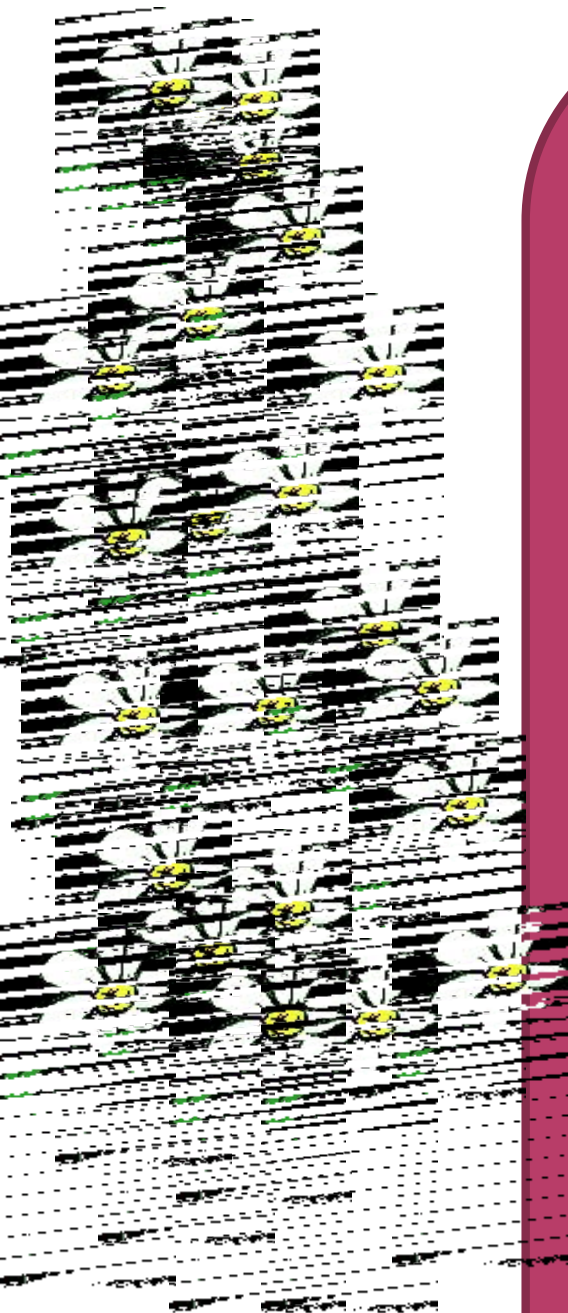

Перу Л. Костенко також належать збірки поезій «Неповторність» (1980) і «Сад нетанучих скульптур» (1987), збірка віршів для дітей «Бузиновий цар» (1987).

4. НОВЕ СТОЛІТТЯ

Поема «Берестечко» з ілюстраціями Георгія Якутовича, видана видавництвом «Либідь» 2010 року, мала загальний тираж 14 тис. примірників, а збірка «Гіацинтове сонце», впорядкована Ольгою Богомолець, розійшлася тиражем 5 тис. прим.; на додруковування додаткового тиражу, за словами директора видавництва Олени Бойко, упорядниці згоди не дала.

2010 року вийшов перший роман Л. Костенко — «Записки українського самашедшого». Роман викликав великий ажіотаж і тимчасову його нестачу в книгарнях, що привело до появи піратських передруків. Станом на червень 2011 року загальний офіційний тираж роману становив 80 тисяч.

У січні 2011 року Ліна вирушила у тур-презентацію свого першого роману. Презентації відбулися в Києві, Рівному та Харкові, усюди були аншлаги, не всі охочі потрапити змогли це зробити через те, що вже не було місця у залах. Але 9 лютого письменниця перервала свій тур через особисту образу.

Зустрічі письменниці з читачами Кривого Рога та Острога були відкладені на невизначений термін, а львівські зустрічі – скасовані.

У лютому 2011 року вийшла поетична збірка Л.Костенко «Річка Геракліта», куди ввійшли раніше написані вірші та 50 нових поезій.

9 квітня 2012 року, в день народження Шарля Бодлера, відбулася презентація монографії про Ліну Костенко «Є поети для епох» авторства Івана Дзюби. Книга надрукована видавництвом «Либідь».

7. ДІЯТЬНІСТЬ Л. КОСТЕНКО В НАШ ЧАС

Ліна Костенко сьогодні - провідний автор української літератури. Її вклад в українську літературу переоцінити неможливо, її вплив на культуру взагалі - дуже великий. Але творчість цієї великої письменниці не розповсюджується країною так, як творчість багатьох інших авторів. Її творчість дуже скупо представлена і в шкільній програмі.

Зміст

З якоїсь причини не враховано ні великої популярності цієї авторки, ні цілющої дії духовності, яка може виховати Людину, Патріота, Гуманіста. Серед обов'язкових для студіювання віршів є такі, які вчитель легко пояснить, а учні сприймуть і самі.

Наприклад, це стосується «Пасторалі ХХ сторіччя». Варто лише взяти до уваги, що досить засовганий в післявоєнній ліриці сюжет про загибель дітей від залишеної по війні вибухівки під пером генія набирає національного колориту.

Не можна не констатувати, що в бібліотеках ніколи не було й зараз нема достатньої кількості примірників творів Ліни Костенко. Раніше - зрозуміло. М. Слабошпицький про це пише відверто: «...Як Андрій Сахаров, вона протистояла потужній хвилі загального «одобрямсу», що дев'ятим валом котилася нашою країною, змиваючи всіх інакомислячих. У роки застою і стагнації вона пішла у внутрішню еміграцію. Понад півтора десятиліття не публікувалися її твори, а ім'я поетеси не згадувалося в жодних літературних оглядах і статтях. Офіційно літературне життя створювало враження нібито Ліни Костенко немає і взагалі ніколи на світі не було.

Лише в студентських гуртожитках і серед справжніх шанувальників літератури ходили по руках її вірші. Власне, для мого покоління Ліна Костенко й почалася з тих самвидавівських аркушів, бо всіх трьох її ранніх книжок «Проміння землі», «Вітрила» і «Мандрівки серця» в бібліотеках ми не знаходили. Чиясь владна рука поховала їх за сімома замками. Мабуть, розраховувалося поховати в такий спосіб і саму Ліну Костенко»

СЬОГОДНІ

відзначає свій 82-ий рік народження

Ліна Костенко

письменниця і поетеса

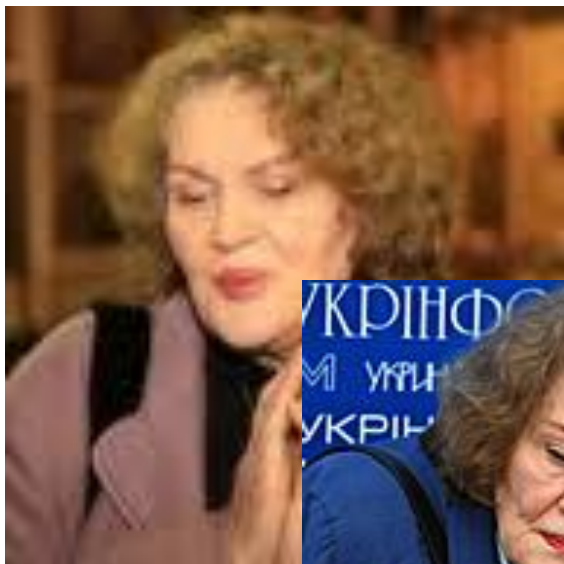
*Життя іде і все без коректур.
І час летить, не стишує галопу.
Давно нема маркізи Помпадур,
і ми живем уже після потопу.*

© ШШМ

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

Виконала:

студентка
33 групи
Годорожа Т.В

